

dende skal samarbejde om en forberedt hjemsendelse. Når det nu bliver lovgivning, så bliver det også meget stramt. Man skal finde en eller anden præcis juridisk fortolkning af, hvornår man medvirker, og jeg ved ikke, om det ligger helt klart, men det må vi jo kigge på i udvalgsarbejdet.

Jeg synes, det rigtigste ville være at udvide refleksionsperioden til 100 dage og så virkelig bruge perioden til at tage udgangspunkt i de kvinders tarv. Selvfølgelig også for at finde bagmændene, men vi er nødt til at være lidt realistiske her og sige, at somme tider er kvinders tarv ikke helt det samme som alene at fokusere entydigt på bagmændene, og jeg ville altså her vælge kvindernes tarv. Jeg håber, vi kan blive enige om det i udvalgsarbejdet. Ellers vil vi lægge op til, at der laves et ændringsforslag på det her område, så vi får en klar debat om det i Folketinget, når vi går videre med det.

Kl. 18.15

Der er sagt noget om opfølgning. Jeg mener, vi bør lave noget opfølgning, når folk kommer hjem. Det kan være ved at samarbejde med ngo'er, som vi så får tilbagemeldingssystemer til og den slags ting. Det mangler.

Så vil jeg sige, at diskussionen jo ikke kun handler om handel med mennesker fra Østeuropa, dem er der måske flest af lige nu, men også fra Afrika. Det er jo en af de besværlige ting ved, at verden er blevet så let at blive transporteret i, at det faktisk er noget, der er bredere og kan komme til at omfatte helt andre lande, end vi i dag forestiller os.

Med hensyn til børnene er det en god idé, at der bliver en repræsentantordning. Men også her vil jeg sige, at vi vil fokusere på, at det er barnets tarv, der må stå i fokus. Jeg er enig i det, som hr. Morten Østergaard sagde i relation til Røde Kors' høringsvar.

Vi vil gå positivt ind i arbejdet om lovforslaget, men synes ikke, det skal omfatte hele den der samkøringssag. Det har ikke noget med sagen at gøre og burde smides ud af lovforslaget. Så må vi tage stilling til det på anden vis.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det er bare for at få noget helt på det rene:

Jeg mener selvfølgelig også, at hjemsendelsesperioden skal bruges til at sørge for, at kvinderne får en sikker hjemsendelse, give dem sundhedsbehandling, hvis de har brug for det, psykologhjælp, juridisk bistand og de ting, der

er nævnt i lovforslaget. Jeg mener bare, at det er vigtigt at gøre kvinderne opmærksom på, at det er vigtigt at prøve at samarbejde om at få angivet de her bagmænd, for det kan jo hjælpe tusindvis af kvinder, hvis vi får fat i dem.

Så det er for at sikre mig, at det også kommer på dagsordenen, og at vi ikke taler forbi hinanden. For det ville være så godt, hvis vi kunne få fat i en af de bagmænd eller få optrævlet det her netværk. Selvfølgelig handler det her også om at forberede den enkelte kvindes hjemsendelse, så den bliver bedst mulig, og sikre, at hun får den her psykologhjælp, jeg nævnte før.

Men jeg vil spørge, om hr. Steen Gade ikke er enig i, at vi altså også skal prøve at få dem til at give nogle oplysninger om bagmændene.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jo, det synes jeg bestemt at vi skal. Og sådan som fru Henriette Kjær udtrykker sig, tror jeg egentlig, vi bliver enige. Men i lovforslaget er der jo den betingelse for at gå fra 30 dage til 100 dage, at de sådan formelt skal sige, at de samarbejder om hjemsendelse. Hvis de har fået 100 dage, tror jeg altså, at det i virkeligheden er vigtigere, at de ikke på en måde får den problemstilling ind i hovedet, og at vi tager hånd om dem, men selvfølgelig også opmuntrer dem til at sige noget om bagmænd.

Jeg synes så også, at hvis vi skal have dem til at sige noget om bagmænd, må vi vel se i øjnene, at så må vi også involvere os lidt mere i, hvad der kommer til at ske i deres hjemland, for det er jo deres sikkerhed for, at de tør.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Kjær igen? Nej. Tak til ordføreren. Og så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som sidste ordfører på dette lovforslag.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først og fremmest vil jeg godt sige tillykke til de mange mennesker, som uden for det her Folketing har arbejdet for at få sat fokus på den fuldstændig umenneskelige menneskehandel. Det gælder politikere og andre mennesker rundt omkring i det danske samfund, og det gælder ikke mindst fagforbundet 3F, som jo i årevis har kørt en kampagne mod menneskehandel, og som igennem et års tid har samlet underskrifter ind for at få bekæmpet kvindehandelen i Danmark.

Jeg tror, det nok så meget er det, der har fået regeringen og Dansk Folkeparti til at ændre